

Drømmer og eventyr

Astri Hognestad | Den gåtefulle kraften I drømmer og eventyr Flux forlag, 2008. 228 sider.

PSY
KOL
OGI

PUBLISERT 5. september 2009

Jeg har lest Astri Hognestads bok om drømmer og eventyr med stor interesse og til tider like stor glede. Jeg sier nesten like stor glede, for eventyr har jeg egentlig aldri hatt veldig mye sans for. Drømmer tar meg med til en annen fiksjonsverden. Drømmer har for meg større dybde enn eventyrene med sine todimensjonale typer. Så like godt å få det sagt; leserinteressen falt betraktelig i løpet av bokas andre halvdel. Spesielt merket jeg skepsisen da forfatteren ga seg til å skrive om engler og engleskolen.

Drømmer derimot ...

Forfatteren innleder boka med en flott historie om skjebnegudinnens gave til menneskene, og reflekterer over de gåtefulle krefter som virker i våre sinn. Hognestad ser drømmer og eventyr som en hjelp på veien til å forstå oss selv og orientere oss i livet. Jeg følger henne langt på vei, ikke minst siden jeg også er av den mening at pasientens drømmer altfor sjeldent blir et viktig fokus og tilfang i terapien. Fordi vi behandlere er underernært på stimulans i forhold til hvordan drømmer best brukes og forstås? Denne boka gir leseren litt mat i form av eksempler fra forfatterens praksis hvor drømmene ses i relasjon til pasientens problematikk.

Jeg opplever forfatterens tolkninger av ulike pasienters drømmer som elegante, innsiktsfulle og troverdige. Noen gir fiksjon til vendepunkter i behandlingen. Forfatterens forståelse for materialet hun beskriver er så spennende at jeg griper meg i å bruke boka som et lite oppslagsverk ved tilfeller der jeg har vært så heldig at natten har begunstiget meg med drømmemateriale. På den måten har jeg i etterkant av boklesingen, skaffet meg personlig evidens for at noen av de drømmene forfatteren beskrev var allmenngyldige, eller arketyper, slik all kunst evner å kommentere en allmenngyldig undertekst.

Jeg tok med meg boka en dag på jobben hvor mitt team skulle bli kjent med hverandre. Den gjorde lykke. Lunsjpauser senere fikk jeg del i noen av mine kollegers drømmer. Riktig spennende var det.

Er det da nødvendig å tilføye at jeg anbefaler boka? Selv med eventyr og engler?

Anmeldt av Anne Grete Hollup

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 46, nummer 9, 2009, side